

**Аунде спашава раднике
Лесковца**

**Аунде спашава
раднике Лесковца**

rs.politsturm.com

2023-10-28

2 мин. читања

Након срамног одласка “Џинсија” из Лесковца и неипслаћеног дуга радницима и држави, у Лесковцу у погоне долази италијанска компанија “Аунде”.

У старе погоне “Џинсија” коришћеним за производњу џинса, италијанска компанија “Аунде” ће проиводити навлаке за аутомобилска седишта. Махом ће бити запослени отпуштени радници “Џинсија” који су обавештење о отказу добили СМС поруком. Радници су остали без неисплаћених плата, а рачуни “Џинсија” су у блокади, а та компанија је остала дужна и Републици Србији. “Џинси” је примао субвенције од државе, али ни то није било довољно да се задрже на нашем тржишту.

Ситуација у Турској је довела до тога да радна снага тамо буде повољнија за производњу него код нас, што говори о успесима економске политике Ердогана, а још више говори о премудрој економској политици српске буржоазије на челу са СНС-ом.

“Аунде” са друге стране шири производне погоне у Србији, већ имају погон у Јагодини са 900 радника, у Лесковцу почињу са 300 радника, док би догодине тај број требало да порасте за још 260. Председник Србије се посебно захвалио представницима “Аундија” на спашавању радника турског “Џинсија”, и позвао их да отворе и погон у Врању, где такође има незапослених радника који имају искуства у производњи текстила. Српска се економска политика изгледа свела на молбе и лепе жеље.

“Аунде” има дугорочне уговоре са посредником за производњу пресвлака за неколико Фиатових модела који се састављају у Крагујевцу.

Радници Лесковца су тако изиграни од једног страног буржуја, добили прилику да раде за другог. Колико дуго ће ова срећа трајати остаје да видимо. Оно што је сигурно је да ће капиталистичка експлоатација Србије, што под страним капиталом, што под домаћим, наставити пуном паром до даљњег. Тј. до следеће кризе.

Шта онда остаје радницима Србије до ове олује? Три ствари. Организација, организација и опет организација! Ова се делатност никако не сме свести на пуко синдикалство, где ће се кукати и апеловати за мало веће плате, па онда чекати буржујска милост. Синдикати можда и нису лоша полазна тачка, бар да се извојују те ситне привилегије, али се не сме на томе стати. Сви организациони напори се, опстанка ради, морају усмерити на изградњу нове, принципијелне и дисциплиноване радничке партије, која се неће борити за тамо неку црквицу, или буржујску милостињу, већ ће најзад поново вратити земљу и државу радницима који су их генерацијама мукотрпно градили.